31969L0169

1969 6 4 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 133/6

TARYBOS DIREKTYVA
1969 m. gegužės 28 d.
dėl įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytų nuostatų dėl tarptautiniais maršrutais keliaujančių asmenų importuojamų prekių atleidimo nuo apyvartos ir akcizo mokesčių suderinimo

(69/169/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi nors ir buvo sukurta muitų sąjunga, prekyboje tarp valstybių narių panaikinusi muitus ir daugumą lygiavertį poveikį turinčių mokesčių, kol dar galutinai nesuderinti netiesioginiai mokesčiai, šioje prekyboje būtina ir toliau apmokestinti importą ir atleisti nuo mokesčio eksportą;

kadangi pageidautina, kad valstybių narių gyventojai dar prieš baigiant tokį derinimą geriau suprastų, kas iš tikro yra bendroji rinka, ir kad tuo tikslu būtų patvirtintos priemonės, labiau liberalizuojančios importo mokesčių sistemą keliaujant iš vienos valstybės narės į kitą; kadangi Asamblėjos narės jau ne kartą pabrėžė tokių priemonių būtinumą;

kadangi kelionių atveju taikomos tokio pobūdžio mokesčių lengvatos yra dar vienas žingsnis siekiant valstybių narių abipusio rinkų atvėrimo ir sąlygų, panašių į šalies vidaus rinkoje egzistuojančias sąlygas, sukūrimo;

kadangi tokios lengvatos turi būti taikomos tik keliaujančių asmenų nekomerciniais tikslais įvežamoms prekėms; kadangi šalyje, iš kur prekės atvežamos (išvykimo šalyje), paprastai jas galima įsigyti tik jau apmokestintas, o tai reiškia, kad tuo atveju, kai atvykimo šalis nustatytose ribose atsisako taikyti apyvartos ir akcizo mokesčius importuojamoms prekėms, apmokestinimas ne panaikinamas, bet išvengiama dvigubo apmokestinimo;

kadangi paaiškėjo, kad Bendrijos taikomą mokesčių lengvatų importuojamoms prekėms tvarką būtina taikyti taip pat ir vykstant iš trečiųjų šalių į Bendriją,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Vykstant iš trečiųjų šalių į Bendriją nuo apyvartos ir akcizo mokesčių atleidžiamos keliaujančių asmenų asmeniniame bagaže esančios prekės, jei jos įvežamos nekomerciniais tikslais ir jų bendra vertė vienam asmeniui neviršija 25 atsiskaitymo vienetų.

2. Keliaujantiems asmenims iki 15 metų valstybės narės gali sumažinti šią atleidžiamų nuo mokesčių prekių vertę iki 10 atsiskaitymo vienetų.

3. Jeigu bendra vieno asmens įvežamų kelių prekių vertė viršija 25 atsiskaitymo vienetus arba tam tikrais atvejais 2 dalyje nustatytą vertę, nuo mokesčių atleidžiamos tik tos prekės, kurios būtų

neapmokestintos, jei būtų importuojamos atskirai, laikantis nuostatos, kad atskiros prekės vertės negalima padalyti į dalis.

2 straipsnis

1. Vykstant iš vienos valstybės narės į kitą nuo apyvartos ir akcizo mokesčių atleidžiamos Sutarties 9 ir 10 straipsniuose nustatytas sąlygas atitinkančios keliaujančiųjų asmeniniame bagaže esančios prekės, jei jos įvežamos nekomerciniais tikslais ir jų bendra vertė vienam asmeniui neviršija 75 atsiskaitymo vienetų. Ši lengvata taikoma ir tuo atveju, kai kelionės metu tranzitu keliaujama ir per teritoriją valstybės, kuri nėra valstybė narė.

2. Keliaujantiems asmenims iki 15 metų valstybės narės gali sumažinti šią atleidžiamų nuo mokesčių prekių vertę iki 20 atsiskaitymo vienetų.

3. Jeigu bendra vieno asmens įvežamų kelių prekių vertė viršija 75 atsiskaitymo vienetus arba tam tikrais atvejais šio straipsnio 2 dalyje nustatytą vertę, nuo mokesčių atleidžiamos tik tos prekės, kurios būtų neapmokestintos, jei būtų importuojamos atskirai, laikantis nuostatos, kad atskiros prekės vertės negalima padalyti į dalis.

3 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1. Nustatant 1 ir 2 straipsniuose nurodytas lengvatas, į laikinai importuojamų arba po laikinojo išvežimo reimportuojamų asmeninių daiktų vertę neatsižvelgiama.

2. Laikoma, kad prekės importuojamos nekomerciniais tikslais, jeigu:

a) yra įvežamos tik kartais ir

b) yra tik keliaujančių asmenų asmeniniam ar šeimyniniam naudojimui ar dovanojimui skirtos prekės; tokių prekių pobūdis ir kiekis neturi leisti manyti, kad jos importuojamos komerciniais tikslais.

4 straipsnis

1. Nepažeisdama nacionalinių nuostatų, taikomų keliaujantiems asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne Europoje, kiekviena valstybė narė nustato atleidimo nuo apyvartos ir akcizo mokesčių kiekybinius apribojimus šioms prekėms:

a) tabako gaminiams:

200 cigarečių

arba 100 cigarilių (cigarai, kurių kiekvieno maksimalus svoris — 3 gramai)

arba 50 cigarų

arba 250 gramų rūkomojo tabako

b) alkoholiniams gėrimams:

— distiliuotiems gėrimams ir alkoholiniams gėrimams, kurių tūrinė alkoholio koncentracija viršija 22 %

1 standartinis butelis (nuo 0,7 l iki 1 l)

arba

— distiliuotiems ir alkoholiniams gėrimams, aperityvams su vyno ar alkoholio pagrindu, kurių tūrinė alkoholio koncentracija neviršija 22 %; putojantiems vynams,

spirituotiems vynams — iš viso iki 2 litrų

ir

— neputojantiems vynams — iš viso iki 2 litrų

c) kvepalams — 50 gramų

ir

tualetiniam vandeniui — 1/4 litro

d) kavai — 500 gramų

arba kavos ekstraktams ir esencijoms — 200 gramų

e) arbatai — 100 gramų

arba arbatos ekstraktams ir esencijoms — 40 gramų

2. Keliaujantiems asmenims iki 15 metų netaikomos lengvatos dėl 1 dalies a, b ir d punktuose išvardytų prekių.

3. Laikantis 1 dalyje nustatytų kiekybinių apribojimų ir atsižvelgiant į 2 dalyje nurodytus apribojimus, nustatant 1 ir 2 straipsniuose nurodytus apribojimus, į 1 dalyje išvardytų prekių vertę neatsižvelgiama.

5 straipsnis

1. Valstybės narės gali nustatyti mažesnę atleidžiamų nuo mokesčio prekių vertę ir (arba) kiekį, kai jas importuoja:

— asmenys, keliaujantys pasienio teritorija,

— kelionėse tarptautiniais maršrutais naudojamos transporto priemonės ekipažo nariai,

— valstybės narės ginkluotųjų pajėgų nariai, įskaitant civilį personalą, bei jų sutuoktiniai ir išlaikomi vaikai, dislokuoti kitoje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad nuo mokesčio nėra atleidžiamos Bendrojo muitų tarifo 71.07 ir 71.08 pozicijose klasifikuojamos prekės.

3. Į valstybę narę iš trečiosios šalies atvykstantiems asmenims valstybės narės gali nustatyti mažesnį 4 straipsnio 1 dalies a ir d punktuose nurodytų prekių kiekį.

6 straipsnis

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų išvengta apmokestinimo lengvatų taikymo prekėms, pristatomoms keliaujantiems asmenims, kurių nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta ar darbovietė yra valstybėje narėje ir kurie turi teisę naudotis šioje direktyvoje numatyta tvarka.

7 straipsnis

Valstybės narės gali suapvalinti sumą, gautą į nacionalinę valiutą konvertavus 1 ir 2 straipsniuose nurodytų atsiskaitymo vienetų vertes.

8 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 1970 m. sausio 1 d. patvirtina priemones, kurios įgyvendina šią direktyvą.

2. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie priemones, kurias ji patvirtina, kad įgyvendintų šią direktyvą.

Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1969 m. gegužės 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. THORN